

Arrest

nr. 347 063 van 22 mei 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart "*van Palestina afkomstig*" te zijn, op 20 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. TORRES *loco* advocaat A. VAN DER MAELEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart Palestijn te zijn. U bent geboren op [...] augustus 2002 in Khan Younis, Gaza, waar u ook woonde. U bent tot uw 19de naar school geweest en u hebt verschillende jobs gedaan. Toen u 9 jaar oud was had u een ongeval, en werd u met de auto aangereden, waardoor u niet kan lezen en schrijven.

U verliet Gaza op 13 juli 2023 en reisde via Egypte naar Turkije, waar u aankwam op 14 juli 2023. In Turkije verbleef u in Bursa. Op 22 december 2023 verliet u Turkije en ging u naar Griekenland, waar u aankwam op het eiland Kos, waar u verbleef in een kamp. U moest er verplicht uw vingerafdrukken afgeven. Uw asielaanvraag werd geregistreerd op 29 januari 2024.

Op 2 juli 2024 kreeg u internationale bescherming. Er werd u gezegd dat u een mail zou krijgen als u uw verblijfsvergunning zou krijgen, maar u had geen telefoon meer.

Ondertussen werd u uit het kamp gezet en verbleef u in een park, of in de boten aan het strand. Na ongeveer drie maanden niet in het kamp te hebben verbleven ging u naar daar en zei u dat u geen telefoon of e-mail had, ze namen u mee naar een kantoor en gaven u uw verblijfsvergunning. U vertrok hierop naar Athene in de hoop te kunnen werken. Enkele jongens zeiden u bij een bushalte te gaan staan waar mensen kwamen die arbeiders nodig hebben. In Athene bleef u in een tent samen met een vriend, U.. U werkte er gedurende negen dagen en had dan een ongeval op uw werk waarbij u een ijzeren balk in uw gezicht kreeg. Op het werk zeiden ze u dat als u beter was, u terug mocht komen werken. U ging niet terug werken en ongeveer een maand later, op 23 november 2024, verliet u Griekenland en reisde u naar België, waar ook uw broer X (O.V. XX) verblijft. U diende vervolgens op 25 november 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

Ook uw zus S. kwam naar België en is hier getrouwd. Zij wordt echter mishandeld door haar man. Jullie zijn hierop klacht gaan indienen bij de politie, waarop uw zus bescherming kreeg.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw Palestijns paspoort, uw Palestijnse identiteitskaart, uw UNRWA-kaart, uw geboorteakte, de overlijdensakte van uw grootmoeder, een schoolcertificaat, foto's van in Gaza, uw Griekse reispas, uw Griekse verblijfskaart, een overzicht van de data die u moest onthouden, een aangifte in verband met de situatie van uw zus in België en medische documenten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, meer bepaald de Eurodac Marked Record dd. 21 februari 2025, het antwoord van de Griekse autoriteiten op de vraag om inlichtingen van het CGVS, uw verklaringen (CGVS, p. 2) en de door u neergelegde documenten (document 8 en 9), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 2).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die

ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met erg precarie en moeilijke levensomstandigheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting (CGVS, p. 10, 11) moet vooreerst worden opgemerkt dat op grond hiervan niet kan worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u niet op overtuigende wijze aan dat u ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert, wat hier niet het geval is.

U verklaart dat u nadat u het centrum hebt moeten verlaten, u gedurende drie maanden dakloos was op het eiland Kos terwijl u wachtte op uw verblijfsvergunning. Vervolgens ging u naar Athene en sloep u er in een tent met een vriend, U. (CGVS, p. 9-10). Gevraagd wat u gedaan hebt in Athene om een andere verblijf te vinden dan het tentje van U., stelt u dat u eerst werk moest vinden en dan pas kon huren (CGVS, p. 11). Hieruit kan niet blijken dat u zelf iets hebt ondernomen om een woning te vinden.

Wat betreft werkgelegenheid, stelt u dat u langs ging bij werkbureaus met uw AFM en AMKA, maar er u werd gezegd dat u de taal niet kende (CGVS, p. 11).

Gevraagd wat u nog deed om werk te vinden, stelt u slechts dat u niets vond (CGVS, p. 11). Ook deed u geen moeite om de taal te leren, u stelt dat u wel wilden beginnen, maar dan toch werk vond en u daarna door een ongeval dat u had uit Griekenland bent vertrokken (CGVS, p. 12).

Uit uw verklaringen blijkt dat u wel gedurende negen dagen in Griekenland hebt gewerkt. U stopte omwille van een ongeval. Uw werkgevers zeiden u terug te komen als u genezen was (CGVS, p. 6), maar dat hebt u niet gedaan, evenmin hebt u nog opnieuw werk gezocht ondanks dat u werk had gevonden door naar een halte te gaan waar u werd opgepikt om het werk met ijzeren balken te doen. Gevraagd waarom u niet meer naar werk zocht, stelt u simpelweg dat u Griekenland niet graag had (CGVS, p. 12-13).

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO

ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf). U beschikt over een AFM en hebt dit aldus gedaan (CGVS, p. 10).

U verklaart verder dat u een ongeval had op het werk dat u deed in Athene waarbij u tanden kwijtraakte en ook verwondingen had aan uw hand en been (CGVS, p. 11-12). U stelt dat uw werkgever u niet naar de dokter heeft meegenomen, maar slechts heeft teruggebracht naar de halte waar ze u hadden opgepikt (CGVS, p. 12). U blijkt echter zelf niet naar de dokter te zijn geweest en hebt zelf uw wonden verzorgd omdat u de taal niet spreekt (CGVS, p. 12).

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece_en).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u.

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigten verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van de gevolgen van een ongeval dat u had toen u negen jaar oud was, waarvan u stelt dat u hierdoor alles vergeet en u ook soms tinteling krijgt en een verlamningsgevoel in uw rechterbeen (CGVS, p. 8, p. 14), doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Uit uw verklaringen blijkt ook niet dat u door de gevolgen van dit ongeval niet in staat zou zijn om uw rechten te doen dan gelden in Griekenland. U verklaart namelijk dat wanneer u last krijgt van uw been, u gewoon moet rusten (CGVS, p. 14). U legt verder geen documenten neer die zouden aantonen dat u uw rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Uw advocaat laat per e-mail dd. 24 augustus 2025 weten dat u een tandartsafpraak hebt gepland op 22 september 2025 en op 30 september 2025 en 2 december 2025 afspraken hebt bij arts-specialisten, zonder verder te vermelden over wat voor medische afspraken dit juist gaat. Op 2 oktober 2025 bezorgt u via uw advocaat nog een document waarin valt te lezen dat er een gastroscopie staat gepland, zonder verder uitleg waarom u dit nodig zou hebben, alsook nog een document waarop staat dat u een implantaat nodig heeft, zonder verder uitleg op wat dit juist betrekking heeft en om wat voor een

implantaat dit gaat. Hiermee toont u ook niet aan dat uw kwetsbaarheid het u zodanig moeilijk zou maken dat u uw rechten in Griekenland niet zou kunnen uitoefenen.

Uit uw verklaringen blijkt verder ook dat u zelfredzaam bent. Zo kon u uw vertrek uit Gaza regelen (CGVS, p. 6-7) en kon u vervolgens ook tot in België reizen (CGVS, p. 13). Alhoewel uit uw verklaringen blijkt dat u bij het verkrijgen van uw verblijfsvergunning problemen kende – u had immers geen telefoon meer om de e-mail dat uw verblijfskaart was toegekomen te ontvangen (CGVS, p. 9) –, blijkt uit uw verklaring dat het u vervolgens wel lukte om uw verblijfskaart te bemachtigen. Ook regelede u uw reispas (CGVS, p. 9), iets dat niet automatisch gebeurt. Het CGVS wijst er op dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (zie Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>).

Verder dient benadrukt te worden dat u over een netwerk in Griekenland beschikt. U verklaart weliswaar dat uw broer X in België verblijft. Ook hij beschikt over een internationale beschermingsstatus in Griekenland (CGVS, p. 5, p. 14). Het CGVS verklaarde het verzoek van uw broer X (CG XX) eveneens niet-ontvankelijk. Gevraagd waarom jullie niet samen terug kunnen naar Griekenland en elkaar daar ondersteunen, komt u niet verder dan te zeggen dat het in België beter is. U voegt vervolgens nog toe dat het Grieks een moeilijk is en u in België naar school zal gaan (CGVS, p. 14). Deze antwoorden volstaan niet om aannemelijk te maken dat u en uw broer niet op elkaar zouden rekenen ingeval van terugkeer naar Griekenland.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Italië geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De overige documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen.

Uw paspoort, identiteitskaart, UNRWA-kaart, geboorteakte, de overlijdensakte van uw grootmoeder, uw schoolcertificaat en de foto's van Gaza hebben betrekking op uw identiteit, scholing en de situatie van uw familie, elementen die hier niet ter discussie staan. Het overzicht van data dat u meehad tijdens uw interview, gebruikte u als hulpmiddel voor uzelf gedurende het interview, maar is verder geen objectief bewijsmateriaal.

Wat betreft de aangifte over de situatie van uw zus in België, die slachtoffer is van huiselijk geweld (CGVS, p. 5), dient benadrukt te worden dat dit over de persoonlijke situatie van uw zus gehad, maar geen verband houdt met de redenen waarom u niet kan teruggaan naar Griekenland.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw regio van herkomst.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Verzoeker voert aan dat het gebrekkig onderzoek naar zijn psychische kwetsbaarheid leidt tot schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. “Verzoeker werd niet (nadrukkelijk) bevraagd over zijn psychische toestand.”

In het eerste middel wordt de schending van het redelijkheidsbeginsel aangevoerd. Verzoeker argumenteert dat verweerster ten onrechte heeft geconcludeerd dat het vertrouwensbeginsel ten aanzien van Griekenland staande blijft in verzoekers situatie. Op basis van de beschikbare en bijgebrachte landeninformatie, op basis van zijn verklaringen en op basis van de bewijsstukken die verzoeker zelf aanbracht, is hij van oordeel dat er voldoende concrete aanwijzingen voorliggen die aantonen dat zijn voorzienbare levensomstandigheden in

Griekenland de drempel van zwaarwegendheid zullen overschrijden zodat hij een reëel risico loopt op onmenselijke behandeling in de zin van artikel 4 van het EU-Handvest.

Verzoeker verwijst naar:

- (1) Internationale bezorgdheid: alarmerende rapporten,
- (2) Structureel falend asielsysteem middels onder meer de verwijzing naar de problemen inzake (1) de lange wachttijden voor het ADET; (2) AMKA *“De AMKA is essentieel voor (legale) tewerkstelling, inschrijving bij het EFKA, ziekteverzekering, medische zorg, toegang tot sociale diensten, inschrijving bij de werkloosheidsdienst en transacties met overheidsinstellingen. Geen ADET = een ramp.”*

Verzoeker stelt en omschrijft dat erkende vluchtelingen in Griekenland in een afhankelijkheidspositie blijven als gevolg van structurele uitsluitingsfactoren, met name

- (1) Huisvesting: dakloosheid,
- (2) Werk: structurele werkloosheid,
- (3) Toegang tot gezondheidszorg: structurele uitsluiting van basisgezondheidszorg,
- (4) Geen toegang tot sociale voorzieningen van de Griekse overheid,
- (5) Taal en integratie: Integratie wordt politiek verwacht, maar praktisch onmogelijk gemaakt,
- (6) Gebrek aan juridische bijstand.

Verzoeker vervolgt en stelt: *“Mocht Uw Raad alsnog van mening zijn dat er géén a priori automatisch risico bestaat voor terugkerende erkende vluchtelingen uit Griekenland, verwijst verzoekende partij naar haar bijzondere individuele kwetsbaarheid waardoor haar voorzienbare leefomstandigheden de drempel van bijzondere zwaarwegendheid zouden overschrijden.”* Hij stelt als Palestijns vluchteling kwetsbaar te zijn. Voor Palestijnse verzoekers die reeds in Griekenland een beschermingsstatuut hebben, moet er rekening gehouden worden met een hoeveelheid aan factoren; *“Aan de hand van het model van Caritas kan een individuele balans worden tussen draagkracht en draaglast”*.

In casu argumenteert verzoeker inzake zijn:

- (1) Medische (middels verwijzing naar medische attesten en afspraken) en psychische kwetsbaarheid en verwijst hij naar zijn bijzonder profiel (analfabeet, jonge leeftijd, laagopgeleid, beperkte cognitieve capaciteiten, geen kennis van het Grieks, fysieke beperking). Verzoeker heeft eveneens een extra kwetsbaar profiel als gevolg van zijn beperkte cognitieve capaciteiten.

De beperkte cognitieve vaardigheden (beperkt begrip) die blijken uit het persoonlijk onderhoud van verzoeker, hebben eveneens een negatieve impact op de zelfredzaamheid, autonomie en zelfstandigheden van verzoeker in Griekenland.

- (2) Materiële kwetsbaarheid: verzoeker benadrukt dat hij nooit verklaard heeft dat hij mensen/kennissen kent of heeft in Griekenland of elders, behalve zijn broer en zus hier in België.

Verder verwijst hij met name naar (a) werkloosheid of gevaarlijke praktijken in het zwart werk & talig isolement, waarbij verzoeker benadrukt dat hij wél de intentie had om werk te zoeken, (b) dakloosheid.

- (3) Maatschappelijke kwetsbaarheid: bij gebrek aan steunfiguren in Griekenland en bij gebrek aan Griekse integratieprogramma's loopt hij een ernstig risico op vereenzaming en isolement.

In het tweede middel wordt de schending van het recht van verdediging aangevoerd *“door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing”*.

“Gelet op hetgeen vooraangaand werd uiteengezet, stelt verzoeker vast dat de motiveringsplicht werd geschonden. De motivering van verweerder kan niet volstaan om te begrijpen om welke redenen verweerder meent dat verzoeker niet zou terechtkomen in een staat van vergaande materiële deprivatie.”

In het derde middel wordt de schending aangevoerd *“van art. 4 handvest EU en schending van art. 3 EVRM”*.

“Gelet op het voorgaande, is verzoeker van mening dat bij terugkeer naar Griekenland de artikelen 3 EVRM en artikel 4 van het EU-Handvest worden geschonden.”

Verzoeker argumenteert voorts dat alle nodige elementen aanwezig zijn om de gegrondheid van het verzoek van verzoeker met betrekking tot zijn land van herkomst, Palestina en meer bepaald de Gazastrook, te onderzoeken en hem op die basis de internationale beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stavingsstukken:

“4. Doktersafspraken en medische voorschriften

5. Refugee Support Aegean, Recognized refugees 2025.

6. AIDA, Country Report: Greece 2022 Update.

7. Caritas, Kwetsbaarheid. Naar een gelijke behandeling van kwetsbare vluchtelingen.

8. NANSSEN, NANSSEN NOTE 2025-3, Personen met een internationaal beschermingsstatuut in Griekenland: analyse van de Nederlandstalige rechtspraak van de RvV.

9. RvV 16 januari 2025, 320 159.”

2.3. Verweerder brengt op 13 februari 2026 een aanvullende nota bij.

Verweerder stelt:

“Op 20 oktober 2025 werd een beroep ingediend tegen de beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere eu lidstaat) van 10 oktober 2025. Het administratieve dossier werd u bezorgd op november 2025.

Gelet op artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen worden u volgende nieuwe elementen ter kennis gebracht:

1. Nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland, dd. 16 januari 2026, juridische dienst CGVS
2. COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior>;
3. Country Report : Greece. Update 2024, gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf;
4. Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16.04.2025, Bundesverwaltungsgericht, beschikbaar op <https://www.bverwg.de/de/pm/2025/30> en Jugement BVerwG 1 C 18.24, Bundesverwaltungsgericht, van 16.04.2025, beschikbaar op <https://www.bverwg.de/de/160425U1C18.24.0>;
5. Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2.09.2024, beschikbaar op <https://verwaltungsgerichtsbarkeit.hessen.de/presse/regelmaessig-kein-erneutes-asylverfahren-in-deutschland-nachschutzgewaehrung-in-griechenland>;
6. Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR1425/24 beschikbaar op https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Entscheidungen/DE/2025/04/rk20250401_2bvr142524.html?nn=68112,samenvatting beschikbaar op <https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Pressemitteilungen/DE/2025/bvg25-35.html?nn=68112>;
7. Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025, beschikbaar op: https://www.bvger.ch/media-releases/370101ae-ae1-4906-af90-e64e187487bb/en/d-2590-2025_web.pdf.”

2.4. Verzoeker brengt op 18 februari 2026 een aanvullende nota bij.

Verzoeker voert daarin de schending aan van de redelijke termijn en het rechtszekerheidsbeginsel.

“Verzoekers ADET riskeert te vervallen, zijn AMKA-nummer kan worden gedeactiveerd, zijn Grieks paspoort kan vervallen en hij dreigt te worden geregistreerd als ‘langdurig afwezig’ in Griekenland, wat kan leiden tot het verlies van zijn verblijfsrecht, enz.” Verzoeker verwijst naar zijn integratie in België.

Verzoeker stelt dat de redelijke termijn en het rechtszekerheidsbeginsel minstens vereisen dat verzoeker reeds duidelijkheid zou hebben over de ontvankelijkheid van zijn verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker stelt inzake de schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het EU-Handvest:

“Doordat de bestreden beslissing verzoekende partij de facto verplicht naar Griekenland terug te keren. Doordat het Griekse parlement in september 2025 een nieuwe wet stemde die vrijwillige en gedwongen terugkeer naar het land van herkomst versoepelde, zonder dat er waarborgen worden voorzien tegen uitzettingen naar Palestina, waar verzoekers leven en fysieke integriteit onvermijdelijk in gevaar zouden zijn; Doordat het eenzelfde wet de illegaliteit correctionaliseert en gevangenisstraffen invoert voor eenieder die zonder verblijfsrecht op het Grieks grondgebied verblijft.”

Inzake de leefsituatie brengt verzoeker ‘nieuwe elementen’ bij.

In aanvulling op de reeds bijgebrachte informatie brengt verzoeker volgende nieuwe elementen aan:

“Op heden wenst hij eveneens te verwijzen naar

- arrest van 30 oktober 2025 (335 295) van Uw Raad, waarbij een verzoeker in een zeer gelijkaardige zaak de vluchtelingenstatus werd toegekend,
- de intrekking van COI GREECE Assistance to Migrants report van 25 juli 2025 (COI-FOCUS GRECE AIDE AUX MIGRANTS) en de open brief van 19 november 2025 van een consortium aan Griekse middenveldorganisaties,
- het AIDA-rapport van september 2025 over de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland in 2024.
- de binnensijpelende informatie en inzichten over het nieuwe HELIOS+ programma.
- en: de brief van 16 januari 2026 aan Meester LAHAYE vanuit RSA-lid Me Minos MOUZOURAKIS (advocaat en legal and advocacy officer)”.

Verzoeker geeft een omstandige omschrijving van de inhoud van deze nieuwe elementen.

Verzoeker meent en motiveert dat hij als Palestijn uit de Gazastrook kan beschouwd worden als vluchteling in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende vluchtelingen.

Blijkens de inventaris voegt verzoeker volgende stukken:

- « 1. ASYLUM INFORMATION DATABASE (AIDA), GREEK COUNCIL ON REFUGEES en EUROPEAN COUNCIL ON REFUGEES AND EXILES, 'Country Report Greece, Update on 2024, september 2025', https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf.
2. Rvv, arrest van 30 oktober 2025, 335 295, https://www.rvvce.be/sites/default/files/arr/a335295.an_.pdf
3. ULYSSE, 'Note du service de santé mentale Ulysse sur les effets pathogènes des événements liés à la guerre et l'invasion de Gaza sur les personnes originaires de Palestine présentes en Belgique', 20 juni 2024, chromeextension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://mail.google.com/mail/u/0?ui=2&ik=c99420230b&attid=0.1&permmsgid=msgf:1845861336946029066&th=199dd11b2d4bb20a&view=att&disp=inline&realattid=f_mgoz922p0&zw&acrobatPromotionSource=gmail_chrome-card.
4. E-nomothesia.gr, 'Nieuw wetsvoorstel over illegal immigratie in publieke consultatie', <https://www.e-nomothesia.gr/kat-allodapoi/n-5226-2025.html>, <https://www.enomothesia.gr/law-news/demosia-diabouleuse-neo-nomoskhedio-gia-tin-paranomimetanasteysi.html>
5. 'Inaccurate and misleading information in CEDOCA Country of Origin Information Focus: GREECE, Assistance to Migrants report, published 25th July 2025', 19 november 2025, chromeextension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://mail.google.com/mail/u/0?ui=2&ik=c99420230b&attid=0.1&permmsgid=msgf:1845861336946029066&th=199dd11b2d4bb20a&view=att&disp=inline&realattid=f_mgoz922p0&zw&acrobatPromotionSource=gmail_chrome-card (+vrije vertaling)
6. RvV, arrest van 10 februari 2026, 340 772.
7. Brief van 16 januari 2026 van dhr. Minos MOUZOURAKIS aan Mr. LAHAYE (+vrije vertaling)
8. Medisch Verslag".

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]*

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie".

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: *"Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming "niet-inoverwegingname" te vervangen door "niet-ontvankelijkheid" van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming."* (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. Artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in het voormelde eerste lid, 3° bedoelde beslissing wordt getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

In casu kan dan ook niet worden betwist dat de bestreden beslissing buiten deze termijn van vijftien werkdagen is genomen. Blijkens de bestreden beslissing werd het verzoek om internationale bescherming ingediend in België op 25 november 2024 en werd verzoeker gehoord bij verweerder op 4 juli 2025.

Evenwel moet worden opgemerkt dat voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Het overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen brengt dan ook geen verlies van bevoegdheid met zich mee. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus niet tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren, in tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt.

Dit laatste geldt evenzeer bij een eventuele schending van de redelijke termijn, en dit nog daargelaten het gegeven dat verzoeker *in casu* niet aantoont dat de bestreden beslissing niet binnen een redelijke termijn genomen werd.

Een schending van artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond. Evenmin kan een schending van de redelijke termijneis, van het vertrouwensbeginsel of van het rechtszekerheidsbeginsel worden aangenomen.

5. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

6. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 6 februari 2027 (administratief dossier, landeninformatie, stuk 2).

Er zijn geen ernstige indicaties dat hij thans in Griekenland niet langer deze beschermingsstatus zou hebben. Hij brengt geen concrete of verifieerbare elementen aan die wijzen op een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Uit het enkele feit dat hij niet meer in Griekenland woont en hij er dus geen domicilie meer heeft, kan immers niet worden afgeleid dat verzoeker niet langer over internationale bescherming in Griekenland beschikt. Indien hij van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan zijn beschermingsstatuut omwille van een afwezigheid, of dat hiertoe een procedure is opgestart, komt het verzoeker toe om dit op afdoende wijze aan te tonen.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

7. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

8. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

9. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht en beoordeeld, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de overvloedig verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigen van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociaalezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

10. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetswijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota's toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

11. In de bestreden beslissing komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in hoofde van verzoeker kan worden afgeleid.

Uit het medisch verslag (aanvullende nota, stuk 8) blijkt dat verzoeker in België een gastroscopie heeft ondergaan op 4 november 2025 alsook dat hij, hoewel hij “*voldoende kauwvermogen*” heeft, een implantaat nodig heeft. Een bijzondere procedurele nood kan hieruit niet worden afgeleid.

12. Verzoeker, een drieëntwintigjarige volwassen man, maakt verder niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen en de bijgebrachte documenten kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Waar verzoeker aanvoert dat hij niet nadrukkelijk werd bevraagd over zijn psychische toestand blijkt dat hij geen stukken bijbrengt waaruit kan blijken dat hij psychische zorgen nodig heeft, laat staan dat hij in psychische nood verkeert.

Bijgevolg kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

13. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Verzoekers Griekse verblijfsvergunning (ADET) is geldig tot 6 februari 2027 (administratief dossier, landeninformatie, stuk 2).

Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verweerder stelt terecht in de bestreden beslissing:

*“Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke ‘Taks Office’ om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op <https://rsaeguan.org/wp-content/>*

[uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf](#). U beschikt over een AFM en hebt dit aldus gedaan (CGVS, p. 10).

U verklaart verder dat u een ongeval had op het werk dat u deed in Athene waarbij u tanden kwijtraakte en ook verwondingen had aan uw hand en been (CGVS, p. 11-12).

U stelt dat uw werkgever u niet naar de dokter heeft meegenomen, maar slechts heeft teruggebracht naar de halte waar ze u hadden opgepikt (CGVS, p. 12). U blijkt echter zelf niet naar de dokter te zijn geweest en hebt zelf uw wonden verzorgd omdat u de taal niet spreekt (CGVS, p. 12).

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece_en).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u. Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

14. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift op de moeilijke situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Hij wijst op het gebrek aan huisvesting, voldoende werkgelegenheid, onderwijs, ondersteuning en medische bijstand in Griekenland. Hij benadrukt dat hij stappen heeft ondernomen om zijn verblijf in Griekenland uit te bouwen, maar zonder succes.

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

De bestreden beslissing heeft aangaande verzoekers verklaringen omtrent zijn moeilijkheden in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming reeds op terechte, pertinente en omstandige wijze als volgt gemotiveerd:

“ Bovendien toont u niet op overtuigende wijze aan dat u ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert, wat hier niet het geval is.

U verklaart dat u nadat u het centrum hebt moeten verlaten, u gedurende drie maanden dakloos was op het eiland Kos terwijl u wachtte op uw verblijfsvergunning. Vervolgens ging u naar Athene en sliep u er in een tent met een vriend, U. (CGVS, p. 9-10). Gevraagd wat u gedaan hebt in Athene om een andere verblijf te vinden dan het tentje van U., stelt u dat u eerst werk moest vinden en dan pas kon huren (CGVS, p. 11). Hieruit kan niet blijken dat u zelf iets hebt ondernomen om een woning te vinden.

Wat betreft werkgelegenheid, stelt u dat u langs ging bij werkbureaus met uw AFM en AMKA, maar er u werd gezegd dat u de taal niet kende (CGVS, p. 11). Gevraagd wat u nog deed om werk te vinden, stelt u slechts dat u niets vond (CGVS, p. 11).

Ook deed u geen moeite om de taal te leren, u stelt dat u wel wilden beginnen, maar dan toch werk vond en u daarna door een ongeval dat u had uit Griekenland bent vertrokken (CGVS, p. 12).

Uit uw verklaringen blijkt dat u wel gedurende negen dagen in Griekenland hebt gewerkt. U stopte omwille van een ongeval. Uw werkgevers zeiden u terug te komen als u genezen was (CGVS, p. 6), maar dat hebt u

niet gedaan, evenmin hebt u nog opnieuw werk gezocht ondanks dat u werk had gevonden door naar een halte te gaan waar u werd opgepikt om het werk met ijzeren balken te doen. Gevraagd waarom u niet meer naar werk zocht, stelt u simpelweg dat u Griekenland niet graag had (CGVS, p. 12-13).

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op :

https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf). U beschikt over een AFM en hebt dit aldus gedaan (CGVS, p. 10).

[...]

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van de gevolgen van een ongeval dat u had toen u negen jaar oud was, waarvan u stelt dat u hierdoor alles vergeet en u ook soms tinteling krijgt en een verlamingsgevoel in uw rechterbeen (CGVS, p. 8, p. 14), doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Uit uw verklaringen blijkt ook niet dat u door de gevolgen van dit ongeval niet in staat zou zijn om uw rechten te doen dan gelden in Griekenland. U verklaart namelijk dat wanneer u last krijgt van uw been, u gewoon moet rusten (CGVS, p. 14). U legt verder geen documenten neer die zouden aantonen dat u uw rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Uw advocaat laat per e-mail dd. 24 augustus 2025 weten dat u een tandartsafpraak hebt gepland op 22 september 2025 en op 30 september 2025 en 2 december 2025 afspraken hebt bij arts-specialisten, zonder verder te vermelden over wat voor medische afspraken dit juist gaat. Op 2 oktober 2025 bezorgt u via uw advocaat nog een document waarin valt te lezen dat er een gastroscopie staat gepland, zonder verder uitleg waarom u dit nodig zou hebben, alsook nog een document waarop staat dat u een implantaat nodig heeft, zonder verder uitleg op wat dit juist betrekking heeft en om wat voor een implantaat dit gaat. Hiermee toont u ook niet aan dat uw kwetsbaarheid het u zodanig moeilijk zou maken dat u uw rechten in Griekenland niet zou kunnen uitoefenen.

Uit uw verklaringen blijkt verder ook dat u zelfredzaam bent. Zo kon u uw vertrek uit Gaza regelen (CGVS, p. 6-7) en kon u vervolgens ook tot in België reizen (CGVS, p. 13). Alhoewel uit uw verklaringen blijkt dat u bij het verkrijgen van uw verblijfsvergunning problemen kende – u had immers geen telefoon meer om de e-mail dat uw verblijfskaart was toegekomen te ontvangen (CGVS, p. 9) –, blijkt uit uw verklaring dat het u vervolgens wel lukte om uw verblijfskaart te bemachtigen. Ook regelede u uw reispas (CGVS, p. 9), iets dat niet automatisch gebeurt. Het CGVS wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (zie *Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece*, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>)."

De voorgaande vaststellingen zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier. Waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar algemene landeninformatie kan dit niet volstaan als dienstige weerlegging van de voormelde concrete vaststellingen.

Zo verzoeker er in het verzoekschrift op wijst dat hij op straat keer op keer geconfronteerd werd met racisme en moeilijkheden inzake huisvesting kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker zijn verklaringen in wezen herneemt, maar niet *in concreto* aantoont dat hij in Griekenland geen beroep zou kunnen doen op bescherming door de Griekse autoriteiten. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, impliceert tevens dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, mits verzoeker uiteraard de nodige stappen zet.

De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Uit het administratief dossier dat verzoeker op 2 juli 2024 de vluchtelingenstatus verkreeg. Verzoeker vertrok op 23 november uit Griekenland. Verzoeker verbleef aldus iets meer dan vijf maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Uit een dergelijk relatief kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland.

Bovendien kan samen met verweerder worden vastgesteld dat verzoeker voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Dit blijkt onder meer uit het feit dat verzoeker in Griekenland aan de slag kon – hoewel dit leidde tot een arbeidsongeval - en zelf zijn reis naar België organiseerde en financierde.

Nu verzoeker beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Verzoeker toont met zijn algemeen betoog in zijn verzoekschrift en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Met zijn algemeen betoog in het verzoekschrift dat hij zonder succes verschillende stappen ondernomen heeft om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen, weerlegt verzoeker niet *in concreto* dat hij na het ontvangen van zijn status slechts een beperkte periode van vijf maanden in Griekenland verbleef en dat hij reeds van bij het begin de intentie had om naar België te komen.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat verzoeker over voldoende zelfredzaamheid en middelen beschikt opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland en er gebruik te maken van de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hem bieden.

Tot slot dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigten van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigten zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland.

Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont.

15. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

16. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

In deze omstandigheden is de verwijzing naar situatie in Gaza niet dienstig.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS